

toriteter at fastsætte Vedtægter, der ligefrem kunne indeholde Bestemmelser, som egentlig burde optages i Lovgivningen. Smidlertid er det en Selvfølge, at jeg, saafremt det høie Thing skulde dele den af den ærede Formand udtalte Anskuelse, ikke paa nogen Maade skal fastholde den Udtryksmaade, der er brugt i § 3, hvis Tilblivelse i denne Form ligefrem ligger i, at jeg ikke fandt Anledning til at forandre Noget i den foreløbige Lovs Bestemmelser, hvilke ligefrem ere optagne i det foreliggende Lovudkastis 2de andre Paragrafer. Skulde Loven have været udarbejdet fra Nytt af, havde det maaskee været hensigtsmæssigere, at § 1 var kommen til at lyde saaledes: „Den Understøttelse, hvortil de i Vor Militærtjeneste tilands eller tilføes fraværende Personers Hustruer osv. maatte blive irængende, skal, saalænge de nuværende ekstraordinære Forhold vedvare“ — eller paa hvad Maade det ellers kunde udtrykkes — „hdes, ... uden at saadan Understøttelse skal betragtes som Fattigunderstøttelse.“ Hvis det ærede Thing maatte finde Anledning til at nedsætte et Udvalg, skal det naturligviis være mig en Fornøjelse at konferere med et saadant om, paa hvilken anden Maade Tanken maatte kunne udtrykkes. Hovedsagen er imidlertid den ikke at lade denne Lov blive i Kraft længere, end de ekstraordinære Forhold vedvare; disse kunne jo let oplyses mellem to Rigsdagssessioner, og saa vilde der jo ikke være Anledning til at sætte hele Lovgivningsapparatet i Bevægelse ved først at udstede en foreløbig Lov, som skulde ophæve denne Lov, senere forelægge Rigsdagen en endelig Lov, der skulde stadfæste den foreløbige Lov.

Idet jeg vender mig til de Bemærkninger, der ere gjorte af de ærede Talere, der have yttret sig om Lovens Realitet, skal jeg med Hensyn til, hvad der er yttret af den ærede 1ste Landsthingsmand for 7de Kred (L. Jensen) om, at Loven søvne en Bestemmelse om, til hvilken Autoritet den Person, der trængte til Understøttelse, skulde henvende sig, tillade mig at henvise til, hvad der blev udtalt af den ærede 1ste Landsthingsmand for 9de Kred (Ingerslev). Den samme ærede Taler har meent, at man mere skulde lægge Vægt paa

Frivilligheden og paa, at den Understøttelse, der efter Loven skulde ydes, kunde blive ydet under Form af Naturalpræstationer. Det er en Selvfølge, at Loven ikke udelukker Frivillighed, men tvertimod anseer det for ønskeligt, at den Understøttelse, der skal ydes de bortdragne Krigeres Efterladte, ydes ad frivillig Ve; men det vilde være en Modsigelse at sætte en Bestemmelse ind i Loven, hvorved der paabydes, hvad der skulde stee ad frivillig Ve. Jeg vilde ansee det for ønskeligt, at Sogneforstanderfladerne, eller disses Formænd, vilde sætte sig i Spidsen for saadanne frivillige Ydelser, hvorved denne Lov kunde finde Anvendelse. Det vilde være det Allerhelbigste, men jeg troer ikke, at det er Stedet her i Loven at fastsætte, hvorledes saadanne frivillige Ydelser skulde præsteres. Forsaavidt den ærede Taler har anthydet, at Frivillighedens Ve ogsaa havde det Fortrin, at det stod i de Bidragydendes Magt at give deres Bidrag i Naturalpræstationer, hvad de ofte ville foretrække for kontante Penge, og tillige har hentydet til, at der kunde være Tale om at dyrke de fraværende Soldaters Lodder, skal jeg gjøre opmærksom paa, at der, som bekjendt, i Lovgivningen er en Bestemmelse, som paabyder, at, hvis indkaldte Soldater have Lodder, skulde disse drives paa vedkommende Kommunalbestyrelses Foranstaltning, naar det behøves, og denne Bestemmelse vil naturligviis komme til Anvendelse i dette Tilfælde. Forsaavidt den ærede 4de Landsthingsmand for 9de Kred (Kasmusen) med Understøttelse af den 1ste Landsthingsmand for samme Kred (Ingerslev) har yttret sig mod den Bestemmelse i § 1, der gaaer ud paa, at den Kommune, der skal yde Understøttelsen, er den, hvor de fraværende Militærpersoners Hustruer og Børn paa den Tid, da Forsørgeren indkaldtes til Tjeneste, havde fast Ophold, og derimod har meent, at det snarere burde være den Kommune, hvor disse Efterladte til enhver Tid opholdt sig, idet han har opfattet Lovudkastets Bestemmelse, som om den forhindrede dem fra at forlade den Kommune, som er pligtig til at overtage Forsørgelsen, saa maa jeg bemærke, at saaledes har jeg ikke opfattet Lovens Bestemmelser. Hensigten med denne Lov er kun at bestemme, hvilken Kom-